

Phẩm 12: KHUYẾN THUYẾT

Lúc bấy giờ có Bồ-tát tên là Dược Vương, lại có Bồ-tát tên là Đại Biện cùng hai vị Bồ-tát khác ở trước Đức Thế Tôn thưa:

–Cúi xin Đấng Đại Thánh hãy an nhiên tuyên giáo, chớ âu lo. Sau khi Thế Tôn diệt độ, chúng con sẽ cùng nhau phân bố, giảng thuyết kinh này để chỉ bày cho chúng sinh. Giả sử có người tánh tình ngang ngược tự chuyên không sửa đổi, đức mỏng vô phúc, tâm tánh tự đại, tham của cúng dường, không đủ cẩn lành xa lìa giải thoát, khó thể thành tựu thì bạch Thế Tôn, chúng con sẽ phát khởi sức nhẫn nhục, tại thế giới ấy, thọ trì kinh điển này, biên chép, đọc tụng, cúng dường phụng sự, mang theo bên mình. Ngoài ra, chúng con còn tuyên nói kinh này để báo ân an trụ.

Bấy giờ có năm trăm vị Tỳ-kheo Hữu học và Vô học trong chúng hội, bước tới bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con xin đảm nhận tuyên bố kinh này. Lại nữa, bạch Thế Tôn chư vị Thanh văn Hữu học, Vô học của chư Như Lai ở thế giới khác, Ngài đã thọ ký thành đạo Vô thượng Chánh Chân. Tất cả đều chắp tay đảnh lễ Thế Tôn.

Lại có tám ngàn Tỳ-kheo bạch Phật:

–Xin Thế Tôn an tâm, chớ lo ngại. Sau khi Ngài diệt độ, chúng con sẽ giảng nói rộng rãi, truyền bá kinh này, cũng sẽ truyền bá ở thế giới khác. Vì sao? Vì ở thế giới Kham nhẫn này, con người nhiều kiêu mạn, cội đức nồng cạn, tâm thường bị loạn động như bị lửa thiêu, mê hoặc trong ba cõi, chẳng thể tự an.

Lúc bấy giờ Tỳ-kheo-ni Đại Kính cùng sáu ngàn Tỳ-kheo-ni quỳ ngước nhìn Thế Tôn, không hề mệt mỏi và thưa với Đức Phật:

–Đấng Đạo Đức chí tôn, cao vời vô lượng, siêu tuyệt hư không, không ai sánh kịp!

Phật liền bảo:

–Kiều-dàm-di và các vị chớ ôm lòng lo âu, buồn rầu mà nhìn Thế Tôn như vậy. Các vị tưởng rằng Thế Tôn không đề cập đến, và không thấy thọ ký cho thành đạo Chánh giác chí chân Vô thượng ư?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chúng hội đều hòa đồng như nhau.

Khi ấy Đức Phật tuyên bố thọ ký cho mọi người sẽ đạt quả vị Vô thượng chánh chân, đều giống nhau không sai khác. Ngài bảo Kiều-đàm-di:

–Về sau, người sẽ gặp và cúng dường phụng sự ba vạn tám ngàn ức Đức Phật, sẽ là Bồ-tát thường làm Pháp sư. Và sáu ngàn Tỳ-kheo-ni Hữu học và Vô học này vì các loài chúng sinh cũng làm Bồ-tát Pháp sư. Tất cả lần lượt đầy đủ hạnh Bồ-tát rồi sẽ thành Phật hiệu là Nhất Thiết Chứng Sinh Hàm Kính Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác. Sau khi thành Phật, khai hóa nhân dân, tất cả đều lần lượt thọ ký cho nhau sẽ thành Phật, độ thoát vô số người không thể kể xiết.

Khi ấy vị Tỳ-kheo-ni, mẹ của La-vân và Tỳ-kheo-ni Trì Danh Văn tự nghĩ: “Nay Phật Thế Tôn không thương xót ta, chỉ riêng ta bị bỏ quên.”

Bấy giờ Đức Phật bảo với Tỳ-kheo-ni Danh Văn:

–Nay ta tuyên bố với chúng hội xa gần rằng, người sẽ tu tập ở chỗ mười vạn ức Đức Phật, thường làm Pháp sư, phụng trì hạnh Bồ-tát, tuân theo đầy đủ, sẽ đắc quả Phật, hiệu là Cụ Túc Bách Thiên Quang Tràng Phan Như Lai, Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thương Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Chứng Hựu, thế giới của Phật ấy tên là Nhân hiền. Bấy giờ hào quang oai thần của Phật ấy vô số trăm ngàn, thọ mạng vô hạn.

Tỳ-kheo-ni Đại Kính Quỳ và Tỳ-kheo-ni mẹ La-vân được điều chưa từng có, lo mừng lẫn lộn, liền nói kệ khen ngợi Phật:

*Thế Tôn đã khai thị
Đẳng Đạo Sư muôn loài
Khai hóa ở thế gian
Gồm cả trời và người
Được trời, người cung phụng
Nay đây được an ủi
Bởi vì Đại Đạo Sư
Làm chúng con thỏa chí.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tỳ-kheo-ni nói kệ xong, bạch với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con vui tin theo pháp huấn của Phật, nhận lãnh đọc tụng và truyền cho người khác và đến thế giới khác.

Khi ấy Đức Thế Tôn xoay nhìn tám mươi ức vạn trăm ngàn vị Tổng trì Khai sĩ (Bồ-tát), những bậc chuyển pháp luân bất thoái. Chư Bồ-tát thấy Phật nhìn đến, liền chắp tay bạch Phật:

–Cúi xin Thế Tôn giao phó kinh điển ấy cho chúng con để chúng con được giảng thuyết, lưu bố và để hiểu biết rõ ân đức của Phật.

Các thiện nam ấy hân hoan ngược nhìn Thế Tôn và cũng xét lại mình, đời trước đã thực hành hạnh nguyện bình đẳng, nên ở trước Đức Phật, lớn tiếng thưa:

–Sau khi Như Lai diệt độ, nếu kinh pháp này ở khắp mười phương, chúng con sẽ biên chép, thọ trì, phúng tụng, tư duy nghĩa lý, phân biệt truyền bá, và chỉ bày khai hóa người khác cũng làm như vậy và bằng hữu chúng con ở các cõi khác cũng làm theo lời Phật dạy. Xin Đại Thánh gia ân, dẫn dắt chúng con khiến được thành tựu.

Lúc bấy giờ các vị Đại sĩ Bồ-tát đồng lòng hiệp ý, ở trước Phật, nói bài tụng:

*Cúi xin Thế Tôn
An nhiên lặng lẽ
Sau Phật diệt độ
Xiển dương lời Phật,
Mạt thế về sau
Sợ có hoạn nạn
Nên ban tuyên khắp
Phân biệt kinh này.
Nếu bị người đánh, mắng
Dùng đá đẻ ném, quăng
Đại Thánh trong đời sau
Gặp họa ác sẽ nhẫn
Giảng giải khó lãnh hội
Dua nịnh, si kiêu mạn
Về sau ở núi rừng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không được nói có được.
Kẻ vô trí ở núi
Phải lấy gì giải đáp
Một mình buông thả tâm
Ôm lòng ác, không nhẫn
Ưa ở chỗ tiếng ác
Sẽ vì nói kinh pháp
Lời giảng ra quyết trù
Giống như sáu thân thông
Hung bạo ôm tâm độc
Chỗ vắng hành ý này
Một mình vào chỗ vắng
Chẳng ưa sự mắng chửi
Cho chúng con không nhẫn
Đắm trước việc lợi dưỡng
Gọi là người ngoại đạo
Nói bối thí vì mình
Đối với kinh tinh tấn
Bởi do cửa cúng đường
Ở trong chúng giảng thuyết
Là vì danh dự thôi
Hoặc đến cung của vua
Đại thần và quan thuộc
Phạm chí cùng trưởng giả
Hoặc chỗ Tỳ-kheo khác
Hủy báng chúng con ác
Việc làm như tà đạo
Chúng con đều nhẫn được
Luôn phụng hầu đại Thánh
Khi ấy lìa lo âu
Nếu đã nhẫn nhục được
Thì đem lời Phật dạy
Khuyên răn giáo huấn họ
Kiếp loạn, Tỳ-kheo tranh
Hung bạo rất kinh sợ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mắng chửi hết chúng con
Các Tỳ-kheo như quý
Ở đời hành cung kính
Đều nhân được khổ nạn
Lấy thuận hòa mềm mỏng
Vì để nói kinh này.
Chúng con không ham thân
Cũng chẳng tiếc thợ mạng
Sẽ phụng trì kinh này
Chí nguyện thành Phật đạo.
Thế Tôn biết đầy đủ
Tỳ-kheo hung ác ấy
Về sau đời mạt thế
Sẽ phân biệt hiểu rõ,
Nhân sắc thường không vui
Luôn luôn phạm lầm lỗi
Du hành không đúng thời
Y phục không tề chỉnh.
Giả sử Phật diệt độ
Sau, vào thời mạt thế
Chúng con giữa chúng hội
Dũng mãnh nói kinh này
Nếu người cầu tịch diệt
Hoặc có điều mong cầu
Sẽ ban cho tại chỗ
Không xa rời Phật trí
Vì yêu thương cuộc đời
Nên tu tâm Từ bi
Thiếu dục, hành tri túc
Đạt diệt độ vãng lặng
Tất cả ánh sáng tràn
Mười phương đều tụ hội
Lời chí thành chúng con
Biểu hiện tâm chân thật.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

www.daitangkinh.org